

Szauer Ágoston

MÚHELY

Árnyak nőttek a padokhoz,
sosem látszik a mennyezet,
nincs folyosó, mely elvezet,
a zene matt és barokkos.

Kettő brácsáz, egy fagottoz,
minden kis láng egy ékezet,
gyanta lepi a székeket,
gordonka dől a sarokhoz.

Lakkilatban dallam libben,
megdől egy hang, s elszáll innen.
Nyitott ablak tán a fenti.

Ismétlés csak, egyre-másra,
a feledés ellen játszva –
kottát írni nem tud senki.

PARTOK

bolond amforatestű asszony
keze a fülkekilincsen
a távbeszélőlámpa ki-kigyúl,
mérföldekre senki sincsen

a túlparti távcsőnek fénypont
világítótoronyféle
felvillanása esetleges
akár az őr ebédje

nőruhába burkolt
halászott antik váza
római számos telefonkönyv –
a parti őrség háza